

Forslaget.

Saa vel i de heromhandlede Tilfælde som, hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere til Stede.

Saa snart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om det i nærværende Paragraf omhandlede Underskud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underskuddet fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gøre Indberetning derom til Sparekasseinspektøren.

Fordringer paa en Sparekasse ifølge Sparekassebog eller af nogen som helst anden Art, der ere erhvervede ved Overdragelse, efter at den paagældende Kasses Virksomhed er standset i Henhold til nærværende Paragraf, kunne ikke benyttes til Modregning mod Kassens Krav.

§ 11.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om, hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassens hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almengavnige Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskuddet bliver at anvende.

(Lov af 28. Maj 1880 § 10 er bortfalden som Følge af Bestemmelserne i §§ 35 og 36 i Firmaloven af 1. Marts 1889.)

§ 12.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vekselomsætning. Slige Pengeinstitutter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved i øvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassevilkaar, opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen ere tilsagte Sparekasser.

De den 1. Januar 1881 bestaaende Pengeinstitutter, der i Henhold til § 11, 2det Stykke, i Lov Nr. 64 af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser have erholdt Indenrigsministerens Tilladelse til at fortsætte Forening af Bank- og Sparekassevirksomhed, kunne af Indenrigsministeren erholde Forlængelse for 3 Aar ad Gangen af de det vedkommende Institut nu indrømmede Begunstigelser tillige med Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Øjeblikket følger af Instituttets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de omspurgte Institutter saadanne Lempelser i Lovens Forskrifter, som paa Grund af Instituttets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbræk kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

De Begunstigelser og Lempelser, som Indenrigsministeren ved fornævnte Lov af 28. Maj 1880 § 11 var bemyndiget til at meddele de ommeldte Pengeinstitutter, skulle paa derom fremsat Begøring ogsaa kunne indrømmes dem, selv om de ophøre med at lade Deltagelse i Udbytte og Overskud være forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer.

§ 13.

Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov,